

Завітайте на ярмарок!

22 лютого, у суботу, з 8.00 до 15.00 на Торговій площі відбудеться сільсько-господарський та промисловий ярмарок, де буде представлена в широкому асортименті продукція місцевих виробників та підприємств Білоцерківського району. Продукція реалізуватиметься за цінами виробника.

Виконавчий комітет міської ради

Білоцерківська міськрайонна газета

Громадська ФУТКА

Виходить з 30 серпня 1990 р. № 15–16 (13820-13821), 21 ЛЮТОГО 2020 р. Роздрібна ціна 2 грн. 75 коп.

► Річниця доленосної події

Було переконання – хід історії змінено

«20 лютого 2014 року стало якоюсь переломною датою надії на краще для всього українського народу. Відчуваючи глибокі і тривалі припинення та відвертий гніт з боку пострадянської корупційної, кримінально-комуно-кагебістсько-олігархічної химери, багатонаціональний український народ пробудився. Він встав перед тираном і не залишився у смертельній байдужості до майбутнього своїх дітей, до теперішнього

своєї, даної Богом, душі, до гідності та честі свого доброго імені», – такі впевнені у незворотності перемоги над злом слова, які ще рік тому транслювали інтернет-медіа, ще можна знайти на теренах світової інформаційної мережі. І підстави для того (як би похмуро це не звучало) були у прямому сенсі вбивчі. Нині, коли відзначається шоста річниця подій на Майдані, ми зобов'язані їх нагадати.

Саме в ці дні, під час Революції Гідності, протистояння між українським народом і тодішнім режимом сягнуло свого піку. 20 лютого 2014 року загинуло найбільше активістів. Наступного дня, 21 лютого, офіційна влада України юридично визнала жертвами загиблих мітингувальників Майдану. Тоді ж у серці Києва відбулося прощання із загиблими повстанцями, яких у жалобних промовах назвали Небесною сотнею, а під час прощання за ними лунала жалобна пісня «Плине кача...», що стала українським народним реквіємом.

Сумний список Небесної сотні відкрився ще 22 січня 2014 року, коли від вогнепальних поранень під час сутичок у центрі столиці загинули активісти Майдану Сергій Нігоян та Михайло Жизневський. Того ж дня в лісі під Києвом було знайдено тіло зі слідами тортур активіста Юрія Вербицького. До 18 лютого вже налічувалось 9 загиблих. Із 18 по 20 лютого на Майдані полягло найбільше людей – 78 осіб, після 20 лютого – ще 20. Усі вони увійшли до меморіалу борців за українську Незалежність – до Небесної сотні.

105 Героям Небесної сотні посмертно присвоєно звання Герой України, а троє іноземців – громадянин Білорусі Михайло Жизневський, Грузії – Зураб Хурція і Давид Кіпіані, посмертно нагороджені орденами Героїв Небесної сотні.

Загалом із 21 листопада 2013-го по 22 лютого 2014 року загинули понад 100 людей, більше 300 зникли

безвісті, майже 3000 були поранені...

11-го лютого 2015-го року Указом Президента України № 69/2015 «Про вшанування подвигу учасників Революції Гідності та увічнення пам'яті Героїв Небесної сотні» в країні встановлено особливий пам'ятний день – День Героїв Небесної сотні, який відзначається тепер щорічно 20-го лютого. І сьогодні, у двадцятих числах лютого 2020 року, ми звертаємо вашу особливу увагу на обґрунтування запровадження такого дня. В Указі йдеться, що це зроблено «на підтримку ініціатив громадськості та з метою увічнення великої людської, громадянської і національної відваги та самовідданості, сили духу і стійкості громадян, завдяки яким змінено хід історії нашої держави, гідного вшанування подвигу Героїв Небесної сотні, які віддали своє життя під час Революції Гідності (листопад 2013 року – лютий 2014 року), захищаючи ідеали демократії, відстоюючи права і свободи людини, європейське майбутнє України».

Україна заплатила надто високу ціну за звільнення від диктатури і свій цивілізаційний вибір. На фоні того, що в цій же Україні відбувається зараз, запитаймо себе, чи ми не забули, за що заплатили кров'ю найкращих. Чи не зрадили їх і свою Україну...

Валентина Храбуст

І вдень, і вночі з Україною в серці

Нещодавно у центральній міській бібліотеці відбулася зустріч воїнів АТО/ООС та волонтерів зі студентами агробіотехнологічного факультету БНАУ.

Волонтер, викладач університету Олександр Яковенко розповів про поїздки на передову, діяльність Білоцерківської волонтерської групи, про те, як студенти і викладачі БНАУ збирають та пакують допомогу бійцям, про велику роботу учасників волонтерської групи «Шалені бджілки». Слухаючи розповідь Олександра Миколайовича, дивуєшся, звідки в цього красивого та шляхетного чоловіка береться стільки сил і бажання, окрім основної роботи, опікуватися воїнами, вирішувати проблеми звільнених у запас. Розповідь пана Олександра супроводжувалася відеопрезентацією, в якій присутні впізнали себе і своїх друзів.

Євдокія Мустецова розповіла про «Шалених бджілок», які плетуть маскувальні сітки, в'яжуть «кікімори», шкарпетки, готують смаколики для бійців. Особливо зворушила історія 84-річної бабусі Ані, яка всі ці роки в'язала шкарпетки і писала воякам листи, а поламавши руку, дуже

переймалася, що деякий час не зможе цього робити.

Вразили студентів і розповіді мужніх бійців Української Добровольчої Армії Максима Дем'яненка та Сергія Стукалова, які, набувши військового досвіду на війні, нині є тренерами загону територіальної оборони, допомагають цивільному населенню, бо розуміють: що більше людей знають, як поводитися на війні, то легше буде захистити свою країну.

Нікого не залишив байдужим Сергій Бондар, студент БНАУ, артилерист 72-ї ОМБР, батько трьох малолітніх дітей, який у 2014 році добровольцем пішов на фронт, щоб захистити свою Батьківщину і зупинити ворога.

Майор Білоцерківського зенітного ракетного полку Олександр Брушківський розповів про бойовий шлях свого підрозділу, безстрашність і професіоналізм бійців нашого прославленого ЗРП.

Людмила Чупак

У Білій Церкві відкрились дві приймальні

Перші офіційні громадські приймальні депутатів від «Слуги народу» України від партії «Слуга народу» запрацювали у Білій Церкві. Тепер для жителів міста діятиме приймальня народного депутата Ольги КОВАЛЬ, а проблематику Білоцерківського району охоплюватиме приймальня народного депутата Валерія КОЛЮХА.

Ольга Коваль була обрана в загальнодержавному багатомандатному окрузі по списку партії «Слуга народу» під №58. Вона є головою підкомітету з питань професійно-технічної та фахової передвищої освіти Комітету Верховної Ради України з питань освіти, науки та інновацій. А Валерій Коліх обраний народним депутатом по мажоритарному округу №92. Він головує у підкомітеті з питань науки та інновацій.

На відкритті приймалень були присутні представники місцевої влади: міський голова Білої Церкви Геннадій Дикий, голова Білоцерківської райради Володимир Шевченко, в. о. голови районної держад-

міністрації Юрій Савчук, громадські активісти та підприємці.

міністрації Юрій Савчук, громадські активісти та підприємці.

Засвідчити свою командну підтримку прибули на відкриття і «зе-депутати» з Київської області та інших округів: Сергій Бунін, Микола Галушко, Олександр Горобець та Андрій Богданець.

Мету відкриття приймальні Ольга Коваль пояснила великою кількістю проблем, які накопичилися у Білій Церкві та районі останнім часом. Тож народні депутати делегують сюди своїх помічників, а також особисто будуть допомагати місцевій владі та громаді у вирішенні їхніх проблем та проблем громади в цілому.

«Своїм безпосереднім обов'язком як народного депутата я вважаю спілкування з громадянами без «відписок» та бюрократичної тяганини. Також часто керівникам міст і сіл буває важко достукатися зі своїми проблемами до центральних органів

влади. Для підсилення їхнього голосу ми відкриваємо такі громадські приймальні», – пояснила народний депутат.

«Наші юристи будуть надавати у приймальнях кваліфіковану юридичну та правову допомогу. Хочу особливо наголосити, що «слуги народу» завжди доступні для людей. Ви завжди можете на нас розраховувати і, в міру наших можливостей, ми будемо вирішувати ваші проблеми», – зауважив своєю чергою Валерій Коліх.

Міський голова Білої Церкви подякував народним депутатам за запропо-

новану підтримку, яка, за його словами, наразі вельми потрібна. «Багато за останні роки накопичилося інфраструктурних проблем: мости, водогони, тепломережі і тому подібне... Хоча в умовах децентралізації наші бюджети збільшилися, але, враховуючи, що тривалий час у цих сферах взагалі нічого не робилося, зараз усім містам стало надзвичайно важко вирішувати ці питання самотужки», – пояснив Геннадій Дикий.

Громадські приймальні Ольги КОВАЛЬ та Валерія КОЛЮХА працюватимуть за адресою:

м. Біла Церква, вул. Богдана Хмельницького, 28, офіс 25.

Громадяни можуть скористатися їх послугами три дні на тиждень:

У ВІВТОРОК, СЕРЕДУ ТА ЧЕТВЕР, а також отримати

потрібну інформацію телефоном чи за електронною адресою:

vr.olgakoval@gmail.com,

+380 (68) 520-52-05.

Народні депутати працюватимуть тут згідно з офіційним графіком роботи в округах, опублікованим на сайті Верховної Ради.

Прес-служба громадської приймальні Ольги Коваль

Виконком вирішив

Члени виконкому ухвалили рішення про надання

Якщо потрібен карантин

дозволу на вжиття обмежувальних заходів у закладах освіти Білої Церкви у зв'язку із захворюваністю учнів та вихованців.

Доповідаючи з цього питання, начальник управління освіти і науки Юрій Петрик зауважив, що в місті протягом двох тижнів проводився моніторинг щодо стану захворюваності серед дітей. Було встановлено, що вона сягала від 10% до 17% (показником, коли вводять карантин, є поріг інтенсивності захворюваності на грип та ГРВІ – 25–30%). Проте, зауважив посадовець, на час засідання виконкому в школах були класи, де через хворобу на навчання не з'явилися більше тридцяти відсотків дітей, тоді як загальна захворюваність у школі неви-

сока. Такий стан справ вимагав перегляду деяких повноважень. З одного боку, право вводити загальний карантин має тільки виконавчий комітет міської ради відповідно до рішення комісії техногенно-екологічної безпеки та надзвичайних ситуацій. З іншого, він може бути доречний тільки в окремих класах або школах. Отже, щоб не зупинити повністю процес навчання у місті, вирішено надати повноваження керівникам закладів загальної середньої освіти самостійно запроваджувати протиепідемічні та обмежувальні заходи.

А управління освіти і науки отримало повноваження призупиняти освітній процес в окремих закладах.

Визначено лауреатів

Виконком ухвалив рішення щодо лауреатів міської літературно-мистецької премії ім. І.С. Нечуя-Левицького. Ними стали: **КИРИЧЕНКО Андрій Степанович** за книгу «Гільзи у кишені». Його вірші вражають глибиною емоційної напруги, силою духовності та моральних якостей, людяністю, великим патріотизмом; **КОРОБКО Валентина**

Іванівна за творчий доробок, виставкову діяльність та популяризацію декоративно-вжиткового мистецтва. Лауреатка – переможниця міських та всеукраїнських конкурсів, проводить майстер-класи, разом з тим веде активну виставкову діяльність.

Розмір премії, що її отримає кожен з лауреатів, – 5 тисяч гривень.

Відгомін далекої війни

Багато стежок у тих далеких горах уже заросло. Звідти вже 31 рік «чорний тюльпан» не приносить в Україну страшних вантажів, а долинами й узгір'ями на сунуть армійські колони, відкриті, як на долоні. Тих афганських вітрів, піску і снігу давно нема у нашому житті. Проте ті спогади досі замінювані. З ними все ще треба бути обережними, бо біль нікуди не зникає.

Згадати полеглих і поспілкуватися з живими воїнами-інтернаціоналістами міг кожен, хто 15 лютого прийшов до каплиці Святого Георгія Побідоносця на традиційне щорічне відзначення Дня вшанування

ліній захисників нашої Вітчизни.

Також перед громадою виступили тимчасово виконуючий обов'язки голови Білоцерківської районної державної адміністрації Юрій Савчук, голова

влади та всім причетним.

Учасники заходу віддали шану полеглим хвилиною мовчання та поклали квіти до вигравіюваних списків воїнів-афганців. Також був відслужений заупокійний молебень.

учасників бойових дій на території інших держав та 31-ї річниці виводу військ з Афганістану.

Перед присутніми виступив міський голова Геннадій Дикий, який з-поміж іншого зауважив, що саме завдяки мужності й рішучості воїнів-афганців, котрі стали кісткою добровольчих батальйонів, було врятовано Україну в перші дні вже нинішньої війни, вони передали й передають безцінний досвід новому поко-

Київського обласного комітету загиблих (померлих) учасників бойових дій та ветеранів війни Олена Гаврилюк, митрополит Білоцерківський і Богуславський Августин, який вручив ряду ветеранів церковні відзнаки, та учасник бойових дій в Афганістані Сергій Шашкін, котрий відзначив, що наразі алею поруч із капличкою назвали на честь воїнів, які загинули в Афганістані, за що висловив щире подяку міській

Як свідчать офіційні дані, за 10 років на тій війні побували близько 150 тисяч українців, майже 700 з яких нині мешкають у Білій Церкві. Не повернулися додому 3 280 осіб, з яких 27 воїнів – білоцерківці; стали інвалідами 3 660 бійців, близько 80 із них зараз мешкають у нашому місті; понад 200 афганців-земляків передчасно відійшли у вічність вже у мирний час...

Богдан Храбуст

Біла Церква на 10 місці у рейтингу прозорості 100 найбільших міст України

Про це свідчать результати третього дослідження, здійсненого антикорупційною громадською організацією Transparency International Ukraine в рамках програми Transparent cities/Прозорі міста. Презентація «Рейтингу прозорості міст – 2019. Міста змінюються» відбулася 12 лютого в Києві.

У рамках програми команда фахівців протягом останніх двох місяців досліджувала офіційні сайти кожної зі ста міських рад за певними критеріями, кожен з яких передбачав певну кількість балів. Від загальної кількості балів, які набрало те чи інше місто, і залежала його позиція в рейтингу прозорості.

Міська влада Білої Церкви систематично працює над розвитком громадянського суспільства, впровадженням принципів прозорості, відкритості, доступності роботи органів місцевого самоврядування з використанням усього спектра інформаційно-комунікаційних технологій, зокрема низки електронних сервісів, які функціонують на офіційному сайті міської ради і якими вільно можуть скористатися громадяни. Це засвідчує, що в Білій Церкві існує така форма суспільних відносин, як електронна демократія, тобто громадяни залучаються до місцевого самоврядування, державотворення й державного управління в цілому шляхом широкого застосування сучасних інформаційних технологій. Це дозволяє посилювати участь, ініціативність та залучення громадян на всіх рівнях до публічного життя; поліпшувати прозорість процесу ухвалення рішень, підзвітність демократичних інститутів; сприяти публічним дискусіям, привертати увагу до процесу затвердження рішень тощо.

Тож результатом цієї роботи стало те, що Біла Церква майже втричі покращила свій минулорічний показник у рейтингу прозорості, перемістившись із 29 місця на 10, отримавши в загальній кількості 67 балів. Доказом ефективності роботи міської влади є й факт, що в 2017 році наше місто посідало 50 сходинку зазначеного рейтингу.

Як повідомляє офіційний сайт Transparency International Ukraine, найбільший стрибок відбувся у сферах житлової політики, інвестицій та економічного розвитку, інформації про роботу органів місцевого самоврядування, доступу та участі. Біла Церква стала прикладом належного виконання індикатора СО1. На офіційному сайті міської ради розміщено фінансові звіти всіх комунальних підприємств міста.

У цілому ж рівень прозорості оцінювався за такими напрямками діяльності міської влади, як інформація про роботу органу місцевого самоврядування; доступ та участь; закупівлі; житлова політика; бюджетний процес; фінансова та матеріальна допомога, гранти; соціальні послуги; кадрові питання; професійна етика та конфлікт інтересів; землекористування та будівельна політика; комунальні підприємства; комунальне майно; освіта; інвестиції та економічний розвиток.

Варто наголосити, що в рейтингу інвестиційної привабливості Біла Церква, як і раніше, посідає 5 місце.

Попри успішні результати нашому місту ще є до чого прагнути. Тож влада Білої Церкви і надалі працюватиме в напрямку відкритості, прозорості, інформаційної взаємодії органів місцевого самоврядування, що, в свою чергу, сприятиме утвердженню в місті принципів громадянського суспільства як основи демократичної держави.

За матеріалами офіційного сайту міської ради

Колектив редакції газети "Громадська думка" з усім теплом своїх сердець вітає **3 ДНЕМ НАРОДЖЕННЯ** чарівну жінку, людину із золотим серцем та щедрою душею **ЛЮБОВ ІВАНІВНУ ОСИКУ!**

Нехай літа не стануть тягарем,
Нехай душі не вигасне зірниця,
Хай повниться до краю день за днем
Добра і щастя золота криниця.
Нехай життя наснаги додає
Десятки літ ще мріяти, творити,
Щоб Ви змогли усе життя своє
В здоров'ї й радості багато літ прожити!

З ДНЕМ НАРОДЖЕННЯ!

Сердечно вітаємо активістів міської організації ветеранів, які свої дні народження святкують у лютому:

В.І. Іванова, А.В. Сметан, Л.О. Сумовська, В.М. Синезуб, Н.О. Бачинська, І.М. Калашник, Т.О. Щедрина, А.В. Куц, В.К. Коломієць, С.П. Шпіра, Л.П. Резніченко, М.Д. Гудимов, М.Г. Литвиненко, Н.В. Авраменко, В.С. Біткоцький, К.Ф. Демченко, Г.Ф. Федорець, Н.А. Федорченко, Б.М. Ярчук, В.С. Васильєва, В.Й. Дудник, К.І. Корнієнко, О.М. Васильєва, Л.П. Глущенко, Т.А. Дем'яненко, Н.М. Борисова, О.І. Харіч, В.М. Перевертун, В.Д. Маменко, В.М. Дабіжа, В.М. Кононенко, Г.І. Рябка.

Любові вам і злагоди в родині,
Не знати горя, смутку і біди.
Хай прибуває ваш щоднини
Від сонця й вітру, із роси й води!

З повагою – **В. Волощенко, голова міської ради ОВУ**

ВІТАЄМО ІМЕННИКІВ!

У лютому свої дні народження святкують ветерани Залізничного селища:

О.О. Алексєєнко, Н.Р. Дежура, Л.П. Закаблуківська, А.П. Кунціцька, М.Г. Лук'янець, В.В. Мелашенко, Ю.М. Мушта, М.О. Мушта, Н.М. Мирошнік, О.В. Степура, С.А. Скороход, В.Ф. Тищенко, Н.П. Яхонтова.

Хай радість вам життя дарує,
Щоб посміхались ви весь час.
Любов і злагода панує,
Й достаток повниться щораз.

З повагою – **Б.П. Щербаков, голова ради ветеранів 4-го мікрорайону**

Поки житиме пам'ять

Можливо, час і справді здатен лікувати, але... Біль втрати із нестерпного потроху переходить у стадію відлуння, проте назавсім нікуди не зникає. Напередодні ж скорботних дат біль має здатність повертатися, здійснюючи із дна душі і спогади, і сльози, і щирі вдячність. У Ніни Олексіївни так буває завжди, коли наближається 26 лютого. А втім, ця красива, мудра жінка ось уже шість років тільки так і живе: печальними і світлими думками-споминами про дорогого, коханого, незабутнього, найкращого чоловіка, завдяки якому вона була щасливою і якого вже, на превеликий жаль, немає на цьому світі, – **Євгенія Миколайовича Лещука.**

Знову ятрить душу дивом пережите його блокадне дитинство, яке довічно наклало свій відбиток на характер та долю чоловіка і виявлялося в делікатності, ніжності, доброті, в особливому ставленні до обраної професії. Та навіть дивлячись на знімки, які з любов'ю зберігаються в домашньому архіві, можна побачити, що лікарем Євгеній Миколайович був за покликом серця. Його заслужено шанували колеги й безмежно цінували пацієнти. Наш відомий земляк, заслужений лікар України Григорій Дем'янович Ковбасюк у своїй книжці «Минуле та сучасне медицини Білої Церкви» писав: «Є.М. Лещук був ініціатором впровадження в клінічну роботу відділення пульмонології нових методів діагностики, що базувалися на бронхоскопії та бронхографії. Це допомагало більш ефективно проводити лікування

захворювань легень та бронхів».

Найкраще про людину свідчать її справи, а ще пам'ять живих. Євгенія Миколайовича білоцерківці не забули. Цього року члени товариства «Фенікс», до числа яких долучився і знайий лікар уже після виходу на пенсію, зворушливо зберігаючи пам'ять про нього, запросили його вдову взяти участь у своєму творчому фестивалі. Ніна Олексіївна читала власний вірш, присвячений дорогій людині. Написаний ще за життя Євгенія Миколайовича, він був відкоригований самою долею – нині цей гімн коханому набув мінорного звучання. І цього вже не змінити. Правда, існує ще одне твердження: людина живе доти, доки про неї пам'ятають. Тож можна бути впевненими, що й Євгеній Миколайович Лещук залишатиметься з нами, поки живі з любов'ю і повагою берегти світлу й вдячну пам'ять про нього.

Варто знати

Про спадкування майна при перебуванні в «фактичному шлюбі»

Нині дедалі більше трапляються випадки, коли пари живуть однією сім'єю без державної реєстрації шлюбу, у «фактичних шлюбних відносинах», як їх визначають юристи, або в «громадянському шлюбі», як його ще називають у народі.

✓ Відносини між чоловіком і жінкою можна називати «фактичним шлюбом», коли, по-перше, пара проживає на одній території, по-друге, веде спільне господарство і, по-третє, не реєструє свої відносини в органах державної влади. Як же відбувається набуття права на спадкування майна при перебуванні в «фактичних шлюбних відносинах»?

✓ Сімейний кодекс України передбачає випадок проживання чоловіка і жінки разом як сім'ї без юридичного оформлення шлюбу, тобто, коли вони не зверталися до державних органів і, відповідно, у них немає свідоцтва про шлюб, і при цьому вони не перебувають в іншому зареєстрованому шлюбі. Тоді покупка, здійснені ними протягом усього періоду спільного життя, є їхньою спільною сумісною власністю, якщо вони не передбачили іншого, оформленого письмовим договором. І на такі правовідносини також

поширюються положення глави 8 Сімейного кодексу України, яка регулює право спільної сумісної власності подружжя.

✓ Однак важливо зазначити, що проживання однією сім'єю жінки й чоловіка не є підставою для виникнення у них права на спадкування за законом у першу чергу. В першу чергу це можливо лише тоді, якщо померлий склав заповіт і вказав у ньому іншого з подружжя як свого спадкоємця.

✓ Разом з тим, якщо заповіт не було складено, то спадкування буде відбуватися в порядку, встановленому цивільним законодавством. Законодавець встановив черговість спадкування і подружжя «фактичного шлюбу», але, на жаль, не відніс до спадкоємців першої черги.

✓ В той же час, законодавець закріпив п'ять черг спадкоємців за законом. І, відповідно до норм цивільного законодавства, осіб, які

проживали зі спадкодавцем однією сім'єю не менш як п'ять років до дня смерті останнього, віднесено до четвертої черги спадкоємців.

✓ За таких умов отримати спадщину за законом, перебуваючи в «фактичному шлюбі», можна лише за умов відсутності спадкоємців попередніх черг (тобто за відсутності у померлого дітей, батьків, братів, сестер, баби, діда, дядька, тітки).

Регіональний центр з надання безоплатної вторинної правової допомоги у Київській області (м. Біла Церква, вул. Гайок, 4а)

Інформацію про адресу найближчого місцевого центру з надання безоплатної вторинної правової допомоги можна отримати за єдиним телефонним номером системи безоплатної правової допомоги 0-800-213-103 – безкоштовна гаряча лінія).

жертвою онлайн-цькування. Цікавою ідеєю для дітей виявилось укладання сімейної угоди між усіма членами родини, яка допоможе сформувати домашню культуру використання гаджетів.

Діти із задоволенням відповідали на запитання тесту на інтернет-залежність, який показав, що більшості учнів потрібно проводити менше часу за комп'ютером і смартфоном, а мати інші захоплення, зустрічатися з друзями, гуляти на свіжому повітрі та читати цікаві книги.

Світлана Могорит

Небезпеки всесвітньої павутини

Ким є «друзі» у соціальних мережах? Як захистити дітей від шкідливого контенту в інтернеті? Як убезпечити себе від онлайн-шахрайства та викрадення особистих даних? Обговорити ці та багато інших питань до учнів 5-А та 5-В класів БЗШ №7 (класоводи І.О. Олексієнко, Н.І. Панькіна) завітали працівники бібліотеки-філії №9.

З нагоди Дня безпечного інтернету, що відзначається в другий вівторок лютого, бібліотекарі підготували годину-застереження «Небезпеки всесвітньої павутини». Жанна Харченко повідомила, які можливості та небезпеки існують в соціальних мережах та онлайн-іграх, звідки можна завантажувати мобільні додатки, а звідки – не варто, та разом з дітьми розбиралася у правилах спілкування та публікацій в інтернеті.

Світлана Могорит обговорила з п'ятикласниками прояви кібербулінгу та як не стати

РОЗПОРЯДЖЕННЯ від 14 лютого 2020 р. № 11-К(П) ПРО ОГолошення конкурсу на заміщення вакантної посади начальника управління охорони здоров'я Білоцерківської міської ради

Відповідно до законів України «Про місцеве самоврядування в Україні», «Про службу в органах місцевого самоврядування», Порядку проведення конкурсу на заміщення вакантних посад державних службовців, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 15 лютого 2002 року № 169, Порядку проведення іспиту для кандидатів на заміщення вакантних посад посадових осіб місцевого самоврядування у виконавчих органах Білоцерківської міської ради, затвердженого розпорядженням міського голови від 10 червня 2019 року № 211-К, та з метою забезпечення конституційного права рівного доступу громадян до служби в органах місцевого самоврядування:

1. Оголосити конкурс на заміщення вакантної посади начальника управління охорони здоров'я Білоцерківської міської ради.

2. Оголосити такі умови конкурсу:

В конкурсі можуть взяти участь особи чоловічої або жіночої статі, які є громадянами України, мають повну вищу освіту магістра або спеціаліста за напрямом підготовки «Медицина», мають стаж роботи на службі в органах місцевого самоврядування, на посадах державної служби або досвід роботи на керівних посадах підприємств, установ та організацій незалежно від форми власності не менше 2 років, вміють працювати з комп'ютерною технікою, вільно володіють українською мовою.

До участі у конкурсі не допускаються особи, які:

- визнані в установленому порядку недієздатними;
- мають судимість, що є несумісною із зайняттям посади посадової особи місцевого самоврядування;
- у разі прийняття на службу будуть прямо підпорядковані або підлеглі близьким особам;
- позбавлені права займати відповідні посади в установленому законом порядку на визначений термін;
- в інших випадках, установлених законами.

Особи, які бажають взяти участь у конкурсі, подають до органу місцевого самоврядування, в якому проводиться конкурс, такі документи:

- заяву про участь у конкурсі, в якій зазначається про ознайомлення заявника із встановленими законодавством обмеженнями щодо прийняття на службу в органах місцевого самоврядування та проходження служби;
- подання шляхом заповнення на офіційному веб-сайті НАЗК декларації особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, за минулий рік за формою, що визначається НАЗК;
- заповнену особову картку (форма П-2 ДС) з відповідними додатками;
- автобіографію;
- дві фотокартки розміром 4 x 6 см;
- копії документів про освіту, підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо);
- письмову згоду на обробку персональних даних відповідно до Закону України «Про захист персональних даних»;
- копію документа, який посвідчує особу;
- копію трудової книжки, оформлену у встановленому порядку;
- копію військового квитка (для військовослужбовців або військовозобов'язаних);
- довідку МВС про відсутність судимості;
- довідку про допуск до державної таємниці (у разі його наявності);
- швидкозшивач.

3. Учасники конкурсу обов'язково складають іспит на перевірку та оцінку знань Конституції України, законів України «Про службу в органах місцевого самоврядування», «Про місцеве самоврядування в Україні», «Про запобігання корупції», а також законодавства з урахуванням специфіки функціональних повноважень відділу.

4. Документи приймаються протягом 30 календарних днів з дня виходу публікації про оголошення конкурсу. Додаткова інформація за тел. 5-25-43.

5. Інформацію про конкурс на заміщення вакантної посади та умови конкурсу оголосити в місцевій пресі та на офіційному ВЕБ-сайті Білоцерківської міської ради і виконавчого комітету.

Геннадій Дикий, міський голова

КОМПАНІЯ «АГРОЧЕМПІОН» РЕАЛІЗУЄ МІНДОБРИВА З ДОСТАВКОЮ:

- ◆ Карбамід 8000 грн/т (Туркменістан)
- ◆ Нітроаммофоска 11000 (Польща)
- ◆ Селітра 7400 грн/т (Болгарія)
- ◆ Polcalc 5300 (Польща)

Можливий бартер на зернові.

067-522-47-66

Ліда Вадимівна здивовано відчувала, як дратується кожного разу, коли бачить цю дівчинку. Привезли в одязі, що з секунду: ні спортивного костюмчика, ні халатика. Тапки й ті – краще вже босій ходити. Наче привезли не в обласну лікарню, а на ферму. І нащо вони народжують, коли нічого не можуть дати? І навіть тут нічого не дали: ні хірургу, ні анестезіологу. Дмитро Петрович відмовлявся, не хотів оперувати, та десь «зверху» натиснули. Але ніхто й копійки не дав: ні «зверху», ні «знизу». Це ж яку мужність лікарю треба мати, щоб оперувати дитя під місцевим знеболенням. А ті, що батьки, чим вони думають?

– Як тебе звати?
– Улянка, – вимовила дитина злякано.
Ох і назвали, ні тобі назвати Юлечкою чи Маринкою. Сказано – село. Ліда Вадимівна терпляче переводжає дівчинку в білу, завелику сорочку і намагається не дивитися на дитяче личко з величезною синюшою пухлиною, що уже нависає над носом і верхньою губою. Жах. Бідне дитя. А чого це саме їй сказали готувати до операції, наче більше нікому.

– Ну, давай, залазь. Дмитрівно! – гукає медсестра у розчинені двері палати на санітарку. – Це я маю усе робити? Мені її що – на руках нести – вона сама на «каталку» не залізе.

Будеш красунею. Он які в тебе великі блакитні очі. Красунею будеш, точно тобі кажу. – Обережно кладе дівчинку на холодний стіл. Киває комусь рукою, а дівчинка закриває очі, бо в операційній забагато світла, а ця величезна лампа над столом, де вона лежить, різьє в очі. Хтось бере її руку і на краю стола прив'язує ременем. Потім прив'язує другу руку, ногу й другу ногу.

На мить Улянка відчула себе розп'ятою. Так, певно, всіх розпинають. І її тата розпинали, й Бога, про якого так часто говорить бабуня. А ще вона вчила молитися. Улянка тихенько ворухить поси-нілими губами.

– Ти щось кажеш? – перепитує здивовано лікар. – Що, Улянко?

– Я молюся, – відповіла Улянка, не розплющуючи очей. Вона не бачила, як здивовано перезирнулися ті, що були в операційній. – А ви справді мені виріжете оце? – хотіла рукою показати на обличчя, але рука була міцно прив'язана.

– Справді-справді, – запевняє лікар і нахилиється над дівчинкою. – Отут і отут вколоти. Й отут. – Тільки ти маєш бути терплячою, бо зараз тобі трошки буде боляче. І потім трошки буде. Але ж ти у нас терпляча дівчинка? І знову сам відповідає: – Терпляча. Такі всі терплячі.

Улянка злякано розплющує очі й

Серцева недостатність

Валентина Мастерова

бачить перед собою обличчя, наполовину закрите марлевою маскою і шприц.

– Закрий очка, закрий, – просить тьоття. Вона Улянці здається дуже доброю, хоча дівчинка бачить лише очі, сумні й співчутливі. – Закрий, дитятко, і потерпи, бо я зараз вволю. – Невже не можна було зробити загальну анестезію? – Дорікає комусь. Улянка не знає кому і що таке загальна анестезія: – Точно ж є спонсорський загашник. Чи то все тільки для «потрібних» людей? І ви, Петровичу...

– Ваше діло – скальпель подавати, – обірвав її хірург.

Улянка терпить. Хоча від болю котяться сльози, кудись до вух і далі. Ще і ще, але вона терпить. Навіть не стогне й не зойкає. Її татко терпів, і Той терпів, що на хресті. Бабуня каже, що за весь люд терпів, а татко теж терпів за люд... Ох і боляче... Як боляче і страшно. – Таточку! Таточку! Ма-а-мо! – кричить Улянка, але губи дерев'яні, не слухаються, лише стогін і сльози.

– А де її батьки, що нікого не видно? – допитується добра тьоття.

Голос лікаря, що недавно був лагідним, став чомусь дуже різким: – Спитайте в тих, що влаштували бійню на Донбасі. А матір з нею разом в нашу кардіологію привезли – серцева недостатність. Так що тут усе дуже серйозно.

– Неправда! – хоче закричати Улянка, – у її мамі багато серця! Тільки треба дорогих ліків.

– Це в нас тут серцева недостатність, – чує Улянка, ніби здалеку голос доброї тьотті, що й досі чомусь сердитий. І татко чомусь сумний. Чому він такий сумний? Чому не радіє, що їй ніхто не буде дошкуляти й не дражнитиме, коли піде в школу, не перекирвлятиме й не проганятиме з вулиці? А бабуня не буде зітхати, дивитися на неї й скорботно повторювати: «За що нас Бог покарав?». Правда, бабуня тепер ні на кого не дивиться, бо зовсім не бачить, відколи татка на війні убили. А вона ось бачить татка. Хочє обняти, але ручки в неї міцно прив'язані.

– Молодець, – чомусь радіє дядько-лікар. – Ти хороша дівчинка. Знову сам бере й несе її до «каталки». Його тривожні очі зовсім близько. Він іще щось каже, та Улянка не розуміє, бо їй дуже хочеться спати. Ніби кризь сон вона чує, як десь далеко дзвонить телефон. То, певно, мама. Нехай не кажуть...

Петро Григоренко – радянський генерал,

Як і значна частина українців, він ще в юності спокусився був гаслами комунізму. Однак пізніше знайшов у собі силу не тільки звільнитися від цієї мани, але й повстати проти неї.

◆ Та Петро Григоренко був не просто бунтівник, він був стратег. Зрозумівши суть СРСР як тоталітарної Імперії Зла, він вдумливо розробляв стратегію його подолання. Був першим представником радянського правлячого класу, який ще 1961 р. виступив проти партократії. Він розумів, що позбудеться генеральського чину, керівництва кафедрою військової кібернетики, яку створив, усіх пов'язаних з цим благ, навіть пенсії. Більше того, його запроторили у психіатричну лікарню!

◆ Наприкінці 1968-го Петро Григоренко написав працю, де першим поставив питання про використання психіатрії в політичних цілях. З розпадом СРСР це моторошне зло – каральна психіатрія – було подолане, значною мірою завдяки українцю Григоренкові.

◆ Доктор воєнно-історичних наук, опальний генерал (першим з істориків) ще 1967 року вказав на те, що колосальні поразки СРСР на початковому етапі радянсько-німецького зіткнення під час Другої світової були обумовлені не лише тотальним винищенням перед війською кадрових кадрів, а й головним чином тим, що СРСР готувався до агресивної війни, нехтуючи обороною.

◆ Петро Григоренко, як ніхто інший, порушив питання про національне гноблення в СРСР. Його виступи на захист євреїв, месхів, вірмен, німців Поволжя, чеченців та багатьох інших, його безкомпромісна боротьба за право корінних мешканців Криму жити на рідній землі зробили його не тільки героєм волелюбного кримськотатарського народу, а й

перетворили Петра Григоренка у символ боротьби за справжню рівноправність народів.
◆ У період «празької весни» він підтримав демократичні перетворення в Чехословаччині.
◆ Він виступив на захист учасників «демонстрації сімох» на Красній площі проти окупації Чехословаччини, закликав громадян СРСР домагатися виведення військ із Чехословаччини. Григоренкові належить і честь організації та проведення першого відкритого громадського мітингу опозиції. На очах у розгублених кагебістів він виголосив промову, «вошедшую в нравственную и общественную историю страны» (Андрій Сахаров).

◆ Григоренко знав, що зруйнувати Імперію Зла зможе тільки Правда. У самвидаві, тій непереможній інформаційній мережі, яка зруйнувала дезінформаційну систему маніпулювання масами, ходило кілька його праць.
◆ Петро Григоренко ще у 1968 році ініціював дискусію про необхідність надати дисидентському рухові, що виникав, організаційної форми, висунув ідею відкритої правозахисної організації. Згодом, 1976-го, такими стали Гельсінські групи. Саме у спілкуванні Петра Григоренка і Миколи Руденка виникла ідея створити Українську Гельсінську групу, а вже після неї постали Литовська, Вірменська, Грузинська. Григоренко підкреслював, що УГГ, на відміну від Московської ГГ, окрім прав людини, захищає ще й права нації.

◆ Щойно вийшовши з другого, п'ятирічного, ув'язнення в психлікарні, у День конституції, 5 грудня

1976 року, Григоренко мав мужність узяти участь у традиційній мовчазній правозахисній демонстрації в Москві на Пушкінській площі.

◆ Генерал разом зі своїми земляками в діаспорі закладав фундамент відродження незалежної та демократичної України. Опинившись у вигнанні, він створив і очолив Закардонне представництво Української Гельсінської групи, яке фактично стало неофіційним посольством незалежної України ще задовго до її появи на політичній мапі світу.

◆ Одного разу, ще в підлітковому віці, усвідомивши себе українцем, Петро Григоренко не забув цього навіть і в той час, коли вважав себе комуністом. Як і Тарас Шевченко, він виїхав з України підлітком, але не піддався русифікації. Через усе життя він проніс Україну в серці. Це прекрасний приклад для денаціоналізованих українців поза Україною, та й у самій Україні.

◆ У 70–80-х роках ХХ ст. Петро Григоренко був найпопулярнішим у світі українцем. Його безстрашність і почуття гідності запалювали інших людей. Він і досі підносить престиж України на міжнародний рівень. Не розуміють, не хочуть сприймати цього хіба ті люди, які зацікавлені тримати Україну на рівні провінційного. Свідомі ж українці тішаться, що був такий Великий Українець – генерал Петро Григоренко.

Підготував
Микола Отиченко

Подаруй своє серце

Працівники бібліотеки-філії №6 напередодні Дня святого Валентина провели акцію «Подаруй своє серце Україні», яку започаткували 6 років тому на підтримку військових, учасників ООС. Цьогоріч в акції взяли участь понад 100 маленьких читаликів. Це вихованці ДНЗ №27 «Червона Шапочка», №8 «Золотий півник», школярі БЗШ №23 та гуртківці «Чарівного пензлика». Протягом 10 днів малеча виготовляла листівки, основним атрибутом яких є серце.

Таким чином діти передали крихіткі своїх сердець, любові та шани тим, хто нині утримує мирне небо над нашими головами, хто захищає наш спокій від ворога. Кожна робота – це художній витвір, зроблений з любов'ю. Дуже приємно, що багато листівок зроблені з допомогою батьків, різняться своєю оригінальністю. Платон Голомба приніс сердечко, вишиті стрічками. Петро Рощенко здивував листівкою у формі 3D. Злата Осика з крихітних сердечок зробила карту України, розмістивши її у великому серці. Микита Гурський намалював захисника, який

тримає в руках карту України. Надія Трунденко прикрасила свою роботу аплікацією «Дорога додому», де шлях для воїнів устелила сердечками. А Поліна Середа дарує захисникам квіти жовто-блакитного кольору. Доповнює добірку листівок плакат «Ми за мир» від вихованців ДНЗ №27.

Листівки, наповнені дитячим теплом, та солодощі будуть передані волонтером Костянтином Климчуком в зону ООС. Хай у холодну зимову погоду тепло дитячих сердець зігриває захисників України.

Надія Гаврилова

Засновник:
ПП «Редакція газети
«Громадська думка»
Редактор Валентина Храбуст

Адреса редакції: Київська область,
м. Біла Церква, вул. Партизанська, 18.
Телефони: 6-33-02.
E-mail: grom.dumka@ukr.net
Надруковано в ТОВ «Білоцерківдрук»,
м. Біла Церква, бульв. Олександрійський, 22.
Газета виходить щоп'ятниці.
Тираж згідно із замовленням.

Розрахунковий рахунок
UA 61300346000026000025662401
в ПАТ «Альфа-Банк» в м. Києві
Код ЗКПО 13723251
Реєстр. свідоцтво: серія КІ № 1739
від 17.01.2019 р.

Матеріали і фотознімки, надіслані до редакції,
не рецензуються і не повертаються.
Думки авторів публікацій у «Громадській думці»
не завжди збігаються з точкою зору редакції.
За достовірність фактів відповідальність несе автор.
За зміст реклами відповідає рекламодавець.
Редакція листується з читачами тільки на сторінках
газети.